

РЕШЕНИЕ

№ ППН-01-408/2018 г.

София, 27.06.2019 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД, Комисията) в състав, председател – Венцислав Караджов и членове: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев и Веселин Целков на редовно заседание, проведено на 22.05.2019 г. и обективирано в протокол № 22/22.05.2019 г., на основание чл. 10, ал. 1 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) във вр. с чл. 57, § 1, б. „е“ от Регламент (ЕС) 2016/679, разгледа по същество жалба с рег. № ППН-01-408/05.06.2016 г., подадена Г.Г.К. срещу Кооперативно сдружение (КС) „П.Б.П.“.

Административното производство е по реда на чл. 38 от ЗЗЛД.

Жалбоподателката е сезирала Комисията за защита на личните данни с жалба, в която е описано, че след направена справка в търговския регистър към Министерство на правосъдието е установила, че личните ѝ данни се обработени и разпространение от Кооперативно сдружение „П.Б.П.“.

Г-жа Г.Г.К. споделя, че противно на разпоредбата на чл. 2, ал. 2 от ЗТРРЮЛНЦ, в регистъра са публикувани трите ѝ имена, единния граждански номер (ЕГН), за което отговорността била на кооперативното сдружение, тъй като са обявили личните ѝ данни в публичен регистър.

Жалбоподателката сочи, че данните могат да бъдат намерени в търговския регистър в делото на кооперативното сдружение. Към ежегодните заявления Г2 се прилагат актуални извлечения от книгата на член – кооператорите, като в списъците присъства и името ѝ под пореден номер *****, с членски номер *****.

Според жалбоподателката кооперативното сдружение обработва личните ѝ данни по смисъла на чл. 4 от Регламент (ЕС) 2016/679 и са нарушени принципите за обработване на лични данни. Соочи, че не е дала съгласие за обработване на личните ѝ данни и не са ясни целите, за които се обработват нейните лични данни, както и че не са обработени по начин, който гарантира подходящо ниво на сигурност и не ѝ е дадена информация по смисъла на чл. 13 и чл. 14 от Регламента.

В условията на залегалото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства и

изясняване на действителните факти от значение за случая с писмо изх. № ППН-01-408#1/15.06.2018 г. на КЗЛД, на Кооперативно сдружение „П.Б.П.“ е предоставен срок за писмено становище по предмета на жалбата и представяне на относими доказателства.

В отговор е постъпило становище, в което е посочено, че г-жа Г.Г.К. е била член – кооператор в КС „П.Б.П.“ от 22.02.2002 г. Членственото ѝ правоотношение е прекратено /поради изключване/ с решение на ОС - на КС, проведено на 19.02.2016 г., а посоченото решение на ОС е публикувано в партидата на КС в търговски регистър през месец юли 2016 г. Сочат, че съгласно изискванията на разпоредбите на Закона за търговския регистър, при депозиране на заявления А7 или Г2, приложими за кооперации, задължително следва да се прилагат, решение на ОС на кооперацията, актуално извлечение от книгата на член - кооператорите, списък на присъствалите на ОС. Именно във връзка с тези изисквания при подаване на заявления до Търговския регистър са прилагани и посочените изявления от книгата на член – кооператорите, в които респективно са присъствали данните и на г-жа Г.Г.К. Сочат, че след изключването ѝ през 2016 год., нейното име не фигурира.

Информират, че цитираната от жалбоподателката разпоредба на чл. 2, ал. 2 от ЗТДДЮЛНЦ, действително съдържа забрана за публикуване на лични данни на лица, но тази разпоредба е в сила от 01.01.2018 г., а законодателят не е предвидил да бъде прилагана със задна дата, което означава, че не би могла да бъде прилагана за публикувани лични данни на член – кооператори за предходни периоди. Сочат още, че данните на жалбоподателката действително фигурират в партидата на КС в търговски регистър, но до 2016 год., когато същата е изключена от КС. Именно във връзка с тези нейни възражения и оплаквания за разгласяване на личните ѝ данни са сезирали Търговски регистър при Агенцията по вписванията за заличаване на личните данни на лицата по всички подадените от заявления и документи, но не са получили отговор. Считат, че не е необходимо съгласието на жалбоподателката за обработване на личните ѝ данни, тъй като след датата на изключването ѝ и заличаването ѝ от списъка на член – кооператорите, тя фигурира в системата на КС само като длъжник. Считат жалбата за неоснователна.

С писмо изх. № ППН-01-408(18)#11/16.04.2019 г. от изпълнителния директор на Агенция по вписванията е изисквана информация на основание разпоредбата на чл. 44 от АПК за изясняване на преписката от фактическа страна. В отговор е депозирано становище, заведено с рег. № ППН-01-408#15(18)/08.05.2019 г., в което от Агенция по вписванията информират, че съгласно съдържащата се в чл. 2, ал. 1 от Закона за търговския регистър и регистъра на юридическите лица с нестопанска цел (ЗТРРЮЛНЦ)

легална дефиниция, търговският регистър и регистърът на юридическите лица с нестопанска цел (ТРРЮЛНЦ) представляват обща електронна база данни, включваща обстоятелствата, вписани по силата на закон, и актовете, обявени по силата на закон, за търговците и клоновете на чуждестранни търговци, юридическите лица с нестопанска цел и клоновете на чуждестранни юридически лица с нестопанска цел. На основание чл. 11, ал. 1 ЗТРРЮЛНЦ базата данни на ТРРЮЛНЦ е публична и всеки има право на свободен и безплатен достъп до нея. С оглед, което законодателят е предвидил, че в базата данни на търговския регистър следва да се съдържа информация за подлежащите на вписване обстоятелства, подлежащите на обявяване актове и документите, въз основа на които се извършват вписванията и обявяванията, тъй като сигурността на търговския оборот зависи от възможността гражданите и организациите да извършват бързи и надеждни справки за вписаните обстоятелства и на документите въз основа, на които са извършени вписванията. По силата на нормативната уредба на Агенция по вписванията е вменено задължението да осигурява достъп до всички документи въз основа, на които се извършват вписвания, заличавания и обявявания на третите лица, държавни органи, органи на местно самоуправление и местната администрация, лица, на които е възложено упражняването на публична функция.

В чл. 2, ал. 3 на ЗТРРЮЛНЦ е посочено, че за търговец и клон на чуждестранен търговец и за юридическо лице с нестопанска цел и клон на чуждестранно юридическо лице с нестопанска цел се води дело в електронна форма. В делото се прилагат заявленията, документите, удостоверяващи вписаните обстоятелства, обявените актове и други документи, които могат да съдържат и лични данни. Агенцията осигурява регистриран достъп до делото на търговеца или на юридическото лице с нестопанска цел. Достъпът може да бъде предоставен в териториалните звена на Агенцията след представяне на молба и документ за самоличност. Лицето, поискало достъп по електронен път, следва да се идентифицира чрез електронен подпис или чрез цифров сертификат, издаден от агенцията (чл. 11 от ЗТРРЮЛНЦ).

Информират, че при извършена проверка е установено, че лице с името Г.Г.К. не е вписано и не е било вписвано в ТРРЮЛНЦ, водени от Агенцията по вписванията. При извършено търсене в ТРРЮЛНЦ по физическо лице се установи, че към настоящия момент относно лицето Г.Г.К. няма данни в информационната система на търговския регистър и регистъра на ЮЛНЦ да е вписано и не е било вписвано.

При извършена проверка в делото по партидата на Кооперация „П.Б.П.“ с ЕИК ***** е установено, че в част от документите, приложени в делото по чл. 2, ал. 3

ЗТРРЛЮНЦ, се съдържа името на Г.Г.К., като е посочен и ЕГН, но достъпът до тях не е свободен, а е регистриран.

Жалба с рег. № ППН-01-408/05.06.2018 г. съдържа задължително изискуемите реквизити, посочени в разпоредбата на чл. 30, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация (ПДКЗЛДНА), а именно: налице са данни за жалбоподателя, естеството на искането, дата и подпис, с оглед което същата е редовна.

Жалбата е съобразена в цялост с изискванията на КЗЛД, съгласно Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация и съдържа необходимите нормативно определени реквизити за редовност.

Нормата на чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД предвижда преклузивен срок за сезиране на Комисията – в едногодишен срок от узнаване на нарушението, но не по-късно от пет години от извършването му. Не е изтекла една година от узнаването на твърдяното нарушение или пет години от извършването му. Предвидените в чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД срокове са спазени, предвид пар. 44, ал. 2 от Преходните и заключителните разпоредби от ЗЗЛД.

В чл. 27, ал. 2 от АПК законодателят обвързва преценката за допустимост на искането с наличие на посочените в текста изисквания. Приложимостта на Закона за защита на личните данни е свързана със защитата на физическите лица във връзка с обработването на техните лични данни от лица, имащи качеството „администратори на лични данни” по смисъла на легалната дефиниция на чл. 4, т. 7 от Регламент (ЕС) 2016/679.

На проведено на 27.03.2019 г. закрито заседание на Комисията, жалбата е обявена за процесуално допустима и е назначена проверка. Конституирани са страни: Г.Г.К. и ответна страна – Кооперативно сдружение „П.Б.П.“, редовно уведомени за насроченото на 22.05.2019 г. открито заседание.

Отчита се фактът, че от 25.05.2018 г. се прилага Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните, Регламента) урежда правилата по отношение защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни, както и правилата по отношение на свободното движение на лични данни. Прави се отбелязването, че съгласно чл. 288 от ДФЕС „Регламентът е акт с общо приложение. Той е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави-членки.“ Съгласно чл. 15, ал. 2 от Закона за нормативните

актове (ЗНА) „ако нормативен акт противоречи на регламент на Европейския съюз, прилага се регламентът“.

Законът за защита на личните данни урежда защитата на правата на физическите лица при обработване на личните им данни. Целта на закона е гарантиране на неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните. Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните, Регламента) урежда правилата по отношение защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни, както и правилата по отношение на свободното движение на лични данни. Целта на Регламента е да се защитят основни права и свободи на физическите лица, и по-специално тяхното право на защита на личните данни.

Съгласно легалната дефиниция, дадена в чл. 2, ал. 1 (отм.) от ЗЗЛД, лични данни са всяка информация, отнасяща се до физическото лице, което е идентифицирано или може да бъде идентифицирано пряко или непряко чрез идентификационен номер или чрез един или повече специфични признаци. Обхватът на понятието за лични данни е доразвито в чл. 4, пар. 1, т. 1 от Регламент (ЕС) 2016/679 – „лични данни” означава всяка информация, свързана с идентифицирано физическо лице или физическо лице, което може да бъде идентифицирано („субект на данни”); физическо лице, което може да бъде идентифицирано, е лице, което може да бъде идентифицирано, пряко или непряко, по-специално чрез идентификатор като име, идентификационен номер, данни за местонахождение, онлайн идентификатор или по един или повече признаци, специфични за физическата, физиологичната, генетичната, психическата, умствената, икономическата, културната или социална идентичност на това физическо лице.

Съгласно разпоредбата на § 1, т. 4 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД обработване на лични данни е понятието регламентирано с чл. 4, т. 2 от Регламент (ЕС) 2016/679, а именно „всяка операция или съвкупност от операции, извършвани с лични данни или набор от лични данни чрез автоматични или други средства като събиране, записване, организиране, структуриране, съхранение, адаптиране или промяна, извличане, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространение или друг начин, по който данните стават достъпни, подреждане или комбиниране, ограничаване, изтриване или унищожаване“.

По административната преписка не е спорно, че г-жа Г.Г.К. е била член – кооператор в Кооперативно сдружение „П.Б.П.“.

Прави се отбелязването, че съгласно разпоредбата на чл. 3, ал. 3 (в редакцията от ДВ. бр.101 от 21 Декември 2011г., действала към датата на извършване на вписването от кооперативното сдружение) от Наредба № 1 за водене и съхраняване и достъп до търговския регистър и до регистъра на юридическите лица с нестопанска цел, „за търговец и клон на чуждестранен търговец се води дело в електронна форма, в което се прилагат заявленията, документите, удостоверяващи вписаните обстоятелства, обявените актове, постановените мотивирани откази и други документи, които могат да съдържат и лични данни за идентифицирането на лицата, представляващи или управляващи търговеца, в ал. 4 на чл. 3 е посочено, че „Агенцията осигурява регистриран достъп до делото на търговеца. Достъпът може да бъде предоставен в териториалните звена на агенцията след представяне на молба и документ за самоличност. Лицето, поискало достъп по електронен път, следва да се идентифицира чрез електронен подпис или чрез цифров сертификат, издаден от агенцията.

В разпоредбата на чл. 6 (от ДВ. бр.53 от 27 Юни 2014 г, приложима към датата на извършеното вписване от страна на КС) е посочено, че вписване и заличаване в търговския регистър се извършва въз основа на заявление по образец съгласно приложения № А1-А14, Б1-Б7, В1, В2-1, В2-2, В2-3, В2-4, В3-1, В3-2, В3-3. Обявяване на актове в търговския регистър се извършва въз основа на заявление по образец съгласно приложения № Г1 и Г2. Запазване на фирма в търговския регистър се извършва въз основа на заявление по образец съгласно приложение № Д1. Издаване на удостоверение за законосъобразност се извършва въз основа на заявление по образец съгласно приложение № Е1. Изпълнение на указанията по чл. 22, ал. 4 от Закона за търговския регистър се извършва въз основа на заявление по образец съгласно приложение № Ж1. Когато мястото за попълване на заявителите в образците, изброени по-горе, не достига, се прилага допълнително приложение 31. От преглед за необходимите заявления за вписване на установява, че в същите се съдържат изискване за попълване на лични данни.

При преглед на раздел IX “ж“ от Наредба № 1 за водене и съхраняване и достъп до търговския регистър и до регистъра на юридическите лица с нестопанска цел – „заявление за вписване на обстоятелства относно сдружение“, се установява, че същият е нов, влязъл в сила с ДВ, бр. 77 от 2017 г., в сила от 01.01.2018 г.), т. е разпоредбата не е действала към датата на подаване на документите в търговския регистър от Кооперативно сдружение (КС) „П.Б.П.“.

Предвид изложеното следва, че данните на г-жа Г.Г.К. са предоставени за публикуване в Търговския регистър към Агенция по вписванията в изпълнение на нормативно установено задължение на администратора произтичащо от разпоредбата на чл. 2, ал. 2 от ЗТРЮЛНЦ (в редакцията от ДВ. бр.34 от 29 Април 2011г.), по отношение на която законодателят не е предвидил същата да бъде прилага със задна дата, което означава, че не би могла да бъде прилагана за публикувани лични данни, в изпълнение на задължението разписано в разпоредбата на чл. чл. 4, ал. 1, т. 1 (в редакцията от ДВ. бр.91 от 10 Ноември 2006г.) от ЗЗЛД, съответстваща на разпоредбата на чл. 6, пар. 1, б. „в“ от Регламента.

Доколкото по административната преписка със становище заведено с рег. № ППН-01-408#14(18)/24.04.2019 г. е направено допълнение, че администраторът на лични данни КС „П.Б.П.“, съхранява данни на компютърните системи, без да е гарантирана подходяща степен на сигурност и поверителност, следва да бъде посочено, че твърденията не са подкрепени с доказателства от страна на жалбоподателката. Още повече, че видно от предоставените доказателства между жалбоподателката и КС „П.Б.П.“ е налице гражданскоправен спор, то за администратора съществува задължение за съхранение на данните до приключване на спора.

Видно от мотивите на Тълкувателно решение № 2 от 26.06.2015 г. на ВКС по тълк. д. № 2/2013 г., ОСГТК е, че както при действието на Закона за давността, така и при действието на ЗЗД, давността се прекъсва само със започването на производство, в което длъжникът участва. Давността не може да бъде прекъсната, без длъжникът да узнае това. Всички срокове за съхраняване на документи са съобразени със срока на погасителната давност. Ако давността може да прекъсне без знанието на длъжника, той е изложен на риска да унищожи или най-малкото да престане да съхранява документите за плащане на дълга или за погасяването му по друг начин.

Според чл. 20 до чл. 23 от действащия от 1898 до 1950 г. Закон за давността тя се прекъсва по гражданска причина с подаване искова молба в съда, с призовка за доброволно плащане или с налагане секвестър или възбрана, съобщена на лицето, срещу което се иска да се прекъсне течението на давността. Тя не се счита прекъсната: ако ищецът се откаже от иска си; ако заведеното производство се унищожи по причина на прекратяването му в съда или по причина на непотърсването му в течение на 3 години; както и ако искът се отхвърли. Давността също така се прекъсва по гражданска причина, когато длъжникът признае правото на тогава, против когото тя е била започнала да тече. Съгласно чл. 116, б. „б“ ЗЗД давността се прекъсва с предявяване на иск или възражение или на искане за почване на помирително производство; ако искът или възражението или

искането за почване на помирително производство не бъдат уважени, давността не се смята прекъсната.

От разпоредбата на чл. 38 от Данъчно – осигурителния процесуален кодекс (ДОПК) е видно, че счетоводната и търговската информация, както и всички други сведения и документи от значение за данъчното облагане и задължителните осигурителни вноски се съхраняват от задълженото лице по реда, установен в Закона за Националния архивен фонд, в следните срокове: ведомости за заплати - 50 години; счетоводни регистри и финансови отчети - 10 години; документи за данъчно-осигурителен контрол - 5 години след изтичане на давностния срок за погасяване на публичното задължение, с което са свързани; всички останали носители - 5 години.

В ал. 2 на чл. 38 от ДОПК е посочено, че след изтичането на срока за съхранението им носителите на информация по ал. 1 (хартиени или технически), които не подлежат на предаване в Националния архивен фонд, могат да се унищожават.

От събраните доказателства по административната преписка е видно, че членственото правотношение на жалбоподателката е прекратено на 19.02.2016 г., предвид което за Кооперативно сдружение „П.Б.П.“ не е изтекъл и срокът по чл. 38, ал. 1, т. 5 от ДОПК.

Предвид горното, на основание чл. 10, ал. 1 от Закона за защита на личните данни във връзка с чл. 57, § 1, б. „е“ от Регламента и чл. 38, ал. 3 от Закона за защита на личните данни, Комисията се произнесе със следното

РЕШЕНИЕ:

Оставя без уважение като неоснователна жалба с рег. № ППН-01-408/05.06.2018 г., подадена от Г.Г.К. срещу Кооперативно сдружение „П.Б.П.“.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд – София – град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Веселин Целков /п/